



Maanmittausinsinööri Berit Paatsi

Maanmittausinsinööri **Berit Linnea Paatsi** (ent. Björkell) kuoli Kuopiossa 4. helmikuuta vaikean sairauden murtamana. Hän oli kuollessaan 90 vuoden ikäinen.

Berit Paatsi valmistui ylioppilaaksi Yksityisluokilta Helsingissä vuonna 1929 ja suoritti diplominsinööri-tutkinnon Teknillisen korkeakoulun maanmittausosastolla vuonna 1936. Hän oli valmistuessaan Suomen toinen naispuolinen maanmittari.

Berit Paatsi joutui korkeakouluun pyrkiessään kohtaamaan ne ennakkoluulot, joita alan professorit tunsivat naisen mahdollisuuksista selviytyä miesten hallitsemassa ammatissa. Nuori ylioppilas oli kuitenkin tosissaan eikä hellittänyt. Sen huomasiivat professoritkin, kun hän yritti

uudelleen kaksi vuotta myöhemmin matematiikan yliopisto-opintojen jälkeen.

Ammatissaan Paatsi joutui auskultantti aikansa jälkeen kokemaan sotien ajat ja siirtoväen asuttamisen mukanaan tuomat työruuhkat. Vuosina 1946–50 hän työskenteli Kuopion ja Uudenmaan läänien maanlunastuslautakunnissa sekä teknillisenä apulaisena että puheenjohtajan sijaisena. Varsinaisen elämäntyönsä hän teki sitten Kuopion läänissä, Soisalon työpiirin toimitusmaanimittarina Leppävirran ja Vehmersalmen kunnissa vuosina 1950–72.

Ammattiveljet muistavat hänet tarmokkaana ja voimakastahtoisena virkanaisena, joka pyrki työssään tarkkuuteen, oikeudenmukaisuuteen ja päätösten huolelliseen harkintaan. Puutteita hänen töistään ei juurikaan löytynyt ja hän edusti kunnialla naissukupuolta maanmittarien miesvaltaisessa joukossa.

Jakotoimitusten asianosaiset tunsivat samoin luottamusta Berit Paatsin virkatoimia kohtaan. Hänen toimintatapansa olivat täsmällisiä ja päätökset hyvin perusteltuja. Erään suuren jakotoimituksen osakas ker-

toi, että ”maastossa oli perässä pysyminen vaikeaa ja kokouksissa oli istuttava kuin rippikoulupojat”. Uskotun miehen arvio insinöörinsä maastossa liikkumisen kepeydestä kuului: ”se hyppi vain puolukanleheltä toiselle”.

Toimitusmaanimittari on joutunut aina matkustamaan paljon. Sodanjälkeinen liikkuminen oli joskus vaikeaa linja-autojen ollessa usein tupaten täysiä. Paatsi kertoi matkustaneensa kuulutettuun kokoukseen Nilsiästä Rautavaaralle ja varanneensa ajoissa istumapaikan. Nilsiässä ei ollut kuitenkaan mitään mahdollisuuksia saada varattua paikkaa, eikä hän sopinut edes sisälle autoon. Niinpä hän kiipesi ketterästi häikäpöntön viereen olevia tikkaita auton katon ja etsi istumapaikan pilkensäkkien seasta. Kymmenkunta kilometriä ennen Rautavaaraa, auton jättäessä matkustajia, tuli kuljettaja ilmoittamaan, että ”nyt oes istumapaekkoja aatossa sisällähii”.

Opiskeluaikanaan Berit Paatsi oli yksi parhaita akateemisia naisihittäjiä. Hän oli myös perustamassa Suomen Akateemisen Urheiluliiton naisjaostoa. Liikuntaa hän harrasti koko elämänsä ajan ja vielä yli 80-vuotii-

aana hänet saattoi tavata hiihtoladulla Kallaveden jäällä.

Lotta-Svärd -järjestöön Paatsi liittyi Kuopiossa vuonna 1936. Talvisodan aikana hän palveli ilmavalvonnassa Laatokan Karjalassa. Jatkosodan vuosina hän hoiti alkuun kenttäsairaalan kirjallisia tehtäviä ja osallistui siten normaalien virkatöitten ohella tilusjärjestelyihin Karjalan kannaksella.

Eläkevuosina hänen rakkaita harrastuksiaan olivat sukututkimus, kotiseututyö sekä perinteen säilyttäminen. Hän avusti museoita Kaavilla ja Kuopiossa sekä Maanmittausmuseota Helsingissä. Hänen toimestaan alkoivat myös eläkeläismaanmittareiden lounastapaamiset Kuopiossa. Ne ovat jatkuneet toistakymmentä vuotta ja muodostuneet arvostetuksi perinteeksi.

Berit Paatsi oli useitten insinööri- ym. järjestöjen jäsen ja hänet on palkittu monilla kunnia- ja ansiomerkeillä. Pitkän ja ansiokkaan elämäntyön tehnyttä naismaanimittaria muistavat omaiset, kollegat ja monet läheiset ystävät suurella kunnioituksella.

Eljas Savola